

Elämän pienet ilot

Saara Talonen

**Sara Hildén akatemia
päättyö**

**kuvataiteen perusopetus –
Laaja oppimäärä**

**ohjaava opettaja: Helinä
Huotari**

2020

Lähtökohta

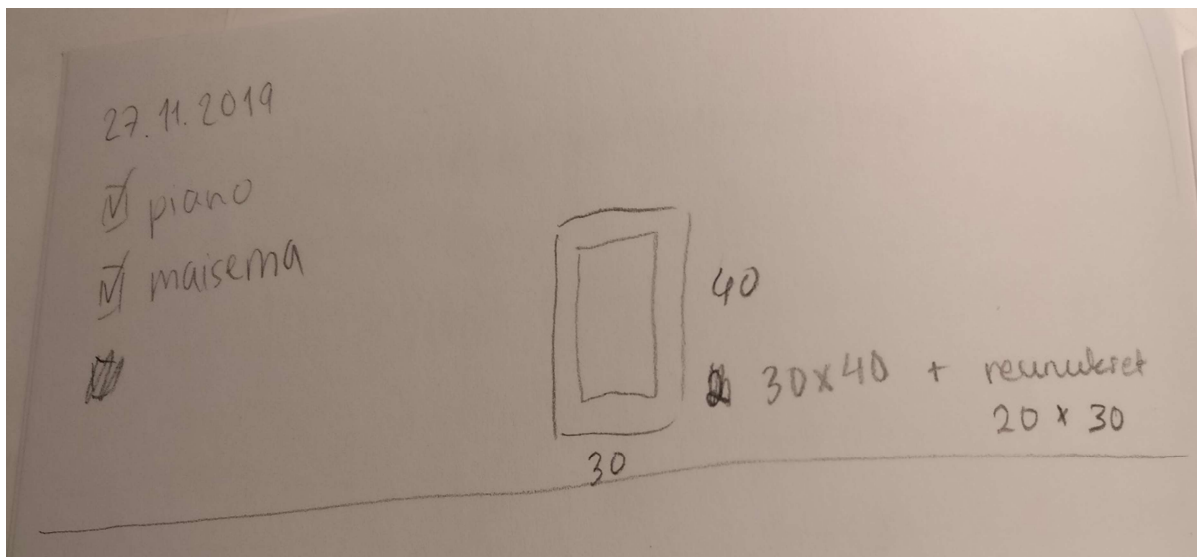
Aiheeni on elämän pienet ilot. Taustalla on ajatus, että jos elämässä on välillä vaikeaa, niin pienimmätkin asiat, jotka tekevät onnelliseksi auttavat keskittymään elämässä oleelliseen ja unohtamaan vaikeudet hetkeksi. Nämä pienet ilot voivat olla niin yksinkertaisia kuin kuuman kaakaon juominen tai hyvän kirjan lukeminen, mutta koen myös, että säännöllisillä harrastuksilla on iso merkitys onnellisuuden tuottamisessa. Erityisesti lapsena aloitetut harrastukset eivät ehkä tunnu kovin tärkeiltä sillä hetkellä, mutta usein myöhemmin voi huomata, että ne muodostavat suuren osan identiteettiä, vaikka sitä ei ymmärrä asian arkisuuden varjossa. Ne ovat itsestäänselvyyksiä. Moni ei tunnu tajuavan näiden pienten ilojen tärkeyttä omassa elämässään, ja haluankin teoksillani näyttää esimerkkiä siitä, millaisia asioita nämä elämän pienet ilot voivat olla.

Elämän pienet ilot ovat minulla ainakin hyvin konkreettisia, joten päätin, että mahdollisimman realistinen kuvaus sopisi työni teemaan. Halusin käyttää akvarellivärejä, koska koen itse ne mieluisimmaksi työstää. Pidän akvarellivärien kevyestä jäljestä, vaikka töissäni niitä kerrostinkin paksusti. Pidän vastakohdista ja siten myös valkoisen ja mustan kontrastista. Koen, että mitä enemmän eri sävyjä työssä on, sitä enemmän tunteita se herättää. Koska halusin teoksistani realistisia, päätin käyttää mallina ottamiani kuvia. Lisäksi kuvat on otettu hetkinä, joiden merkitystä ei kuvanottamishetkellä ole tajunnut.

Yhtenä tavoitteenani oli, että nauttisin töitteni tekemisestä. Minulle kuvataide on itseilmaisua, joka minulle merkitsee sitä, että ei tarvitse miettiä yksityiskohtia, ja näin pidän suuripiirteisten maalauksien tekemisestä. Koska koin, että realistinen kuvaus sopii parhaiten teemaani, työni ovat mieltymyksistäni huolimatta melko yksityiskohtaisia. Uutena välineenä päätin opettajani ohjeistuksesta kokeilla valkoisen guassin sekoittamista akvarelliväreihin, jotta saisin hieman peittävämpää jälkeä.

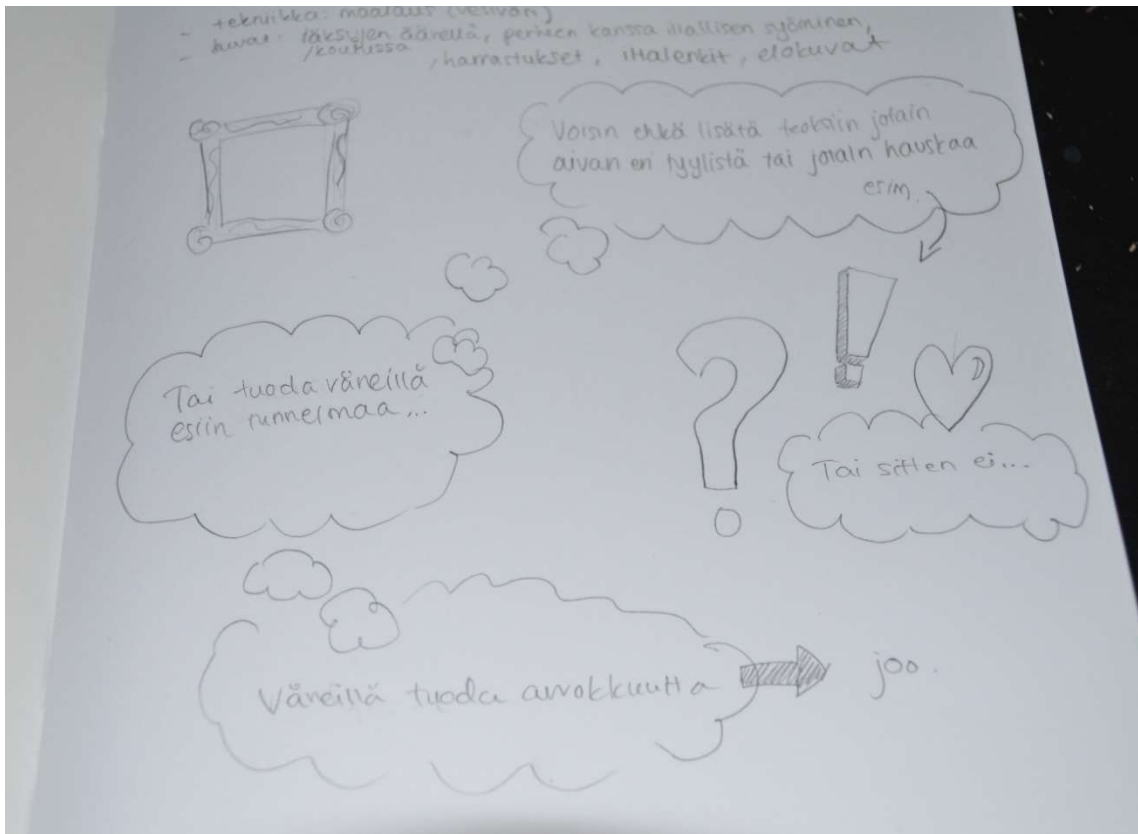
Halusin tehdä rauhassa töitäni, jottei kiire veisi motivaatiota ja inspiraatiota mukanaan. Suunnitelmana oli tehdä noin neljä tai viisi taulua. Mikäli aikaa jäisi, saattaisin tehdä enemmänkin. Minulla oli siis aika joustava aikataulu.

Työni kruunaisi kultaiset koristeelliset kehykset, jotka kuvaisivat tietyn arkisen hetken "kultaisuutta".

Koin, että kehykset ovat niin suuri osa töitäni, että halusin ensin löytää sopivat kehykset ja valita töitteni koko sen perusteella.

Työskentelyprosessin kuvaus ja arviointi

Tämä on luonnosvihkoni ensimmäinen sivu. Olin havainnollistanut ajatuksen kulkuani ajatuskuplilla ja nuolilla. Tässä vaiheessa olin jo päättänyt, että toisin töihini arvokkuutta kuninkaallisilla väreillä, kuten tummansinisellä, mutta ajatusprosessini edetessä koin realistisen värikuvauksen aiheelleni sopivammaksi. Olin suunnitellut myös erilaisten symbolien, kuten kysymysmerkkien ja sydämien lisäämistä lopuksi, mutta edelleen koin, että aiheeni kannalta ne eivät olisi tarpeellisia.

“Elämän pienet ilot” oli ensimmäinen ideani. En ollenkaan häpeile myöntää tätä, vaikka taide on monien mielestä taidetta vain silloin, jos aihetta on mietitty pitkään ja hartaasti. Oman kokemukseni pohjalta tiesin, että liika vaihtoehtojen pohtiminen on vain ajan hukkaa. Vasta kun työ on tehty, voi todeta, että ei tämä ollutkaan hyvä idea. Tämän takia en ollut niin stressaantunut ja epävarma siitä, oliko tämä sittenkään oikea aihe. Ajattelin, että teen parhaani ja katsotaan mitä tapahtuu. Päätin luottaa vaistooni. Jonkinlaista ajatustyötä kuitenkin jouduin tekemään, kun olin päättänyt aiheen. Mietin, jospa tekisin teoksista juhlallisia käyttäen juhlavia sävyjä, kuten tummanpunaista, tummansinistä tai tummanvihreää, jotta saisin rakastamaani vastakohtien törmäyttelyä aiheelle “elämän pienet ilot”. Tulin kuitenkin siihen tulokseen, että ehkä kuitenkin asioiden suurentelu ja korostus ei sovi aiheeseeni, koska keskityin arkipäivän iloihin.

Yhden pystysuoran teoksista halusin tehdä uudestaan, kun huomasin muiden töiden valmistuessa, että muut ovatkin vaakatasoisia. Näin jälkeempäin ajatellen olisin voinut suunnitella tarkemmin muitakin seikkoja. Alkuperäiset ideani yksittäisistä teoksista muuttuivat myös sitä mukaa kun tajusin, että teoksien täytyy näyttää värimaailmaltaankin sarjalta, eikä yksittäisiltä teoksilta.

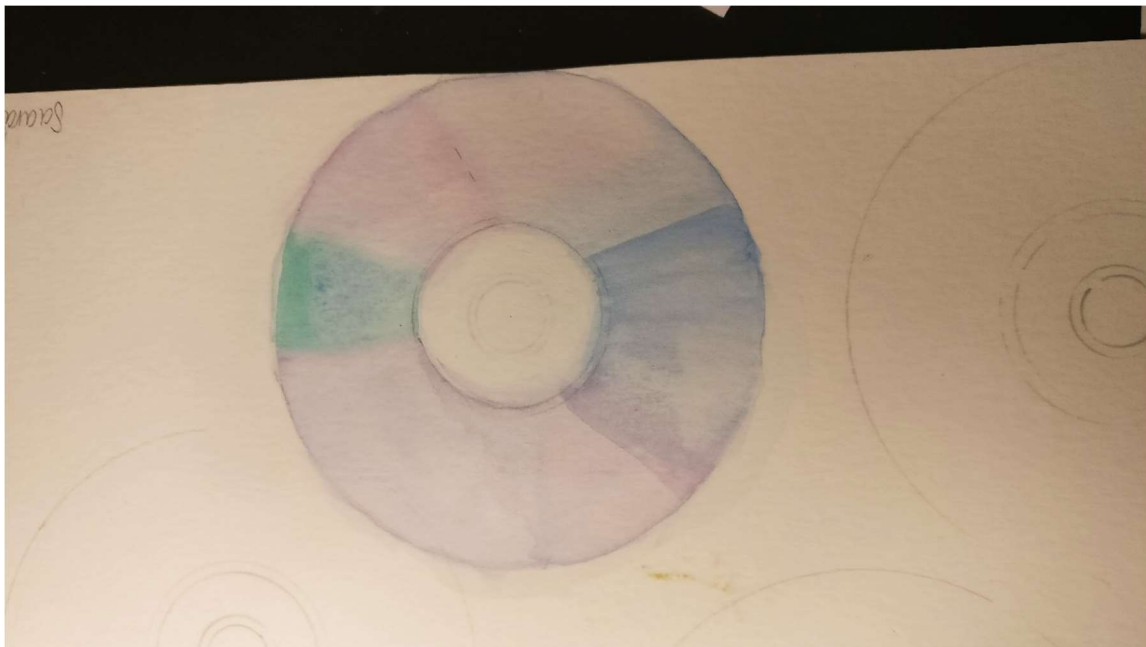
Alkuperäiset ideani eri teoksille olivat: iltalenkit, pianon soitto, koulutyöt sekä elokuvat ja TV-sarjat. Nämä asiat muodostavat arkeni pääpiirteittäin. Kuten töistäni näkyy, nämä ideat muuttuivat. Koulutyö-ideaa mietin kauan. Onko se elämän pieni ilo? Tulin siihen lopputulokseen, että onhan se.

Koulutyö-ideani. Olin jo vienyt idean niin pitkälle, että olin piirtoheitintä varten piirtänyt tussilla kalvoon luonnoksen. Värimaailmallisesti se ei kuitenkaan ollut sitä, mitä halusin, ja päätinkin vaihtaa idean ulkona otettuun kuvaan, jotta saisin teossarjaani luonnon värejä.

Kouluelämään liittyy kouluhommien lisäksi myös hauskoja hetkiä esimerkiksi kavereiden kanssa päivittäin. Uskon, että jossain kohtaa tulen kaipaamaan sitä. Ongelmana oli kuitenkin se, että teoksista vain yksi olisi ollut näkymä ulkoa, ja näin ollen värimaailmallisesti hyvin erilainen, kuin sisältä kuvatut hetket.

Toinen muutos tapahtui elokuvat ja TV-sarjat -maalauksen kanssa. Miten toisin tämän parhaiten esille paperille? Maalaisinko näkymän elokuvateatterista, pinon elokuvien kansista sängylläni vai maalaisinko DVD-levyjä? Päädyin aluksi tekemään maalausta, jossa on paljon DVD-levyjä sekaisin. Tämä ei kuitenkaan sopinut muihin teoksiini asetelmallisesti, sillä se oli ainoa, jossa ei ollut mitään selvää näkymää ympäristöstä.

Tässä olin jo lähtenyt toteuttamaan DVD-levymaalaukseni, josta kuitenkin luovuin, koska asetelmallisesti se olisi ollut liian erottuva muista töistäni.

Iltalenkki-työ pysyi muuttumattomana, vaikka mitään varsinaista lenkkiä siinä ei näy. Kuva, josta otin mallia, on otettu kuitenkin eräänä kesäiltana lenkilläni.

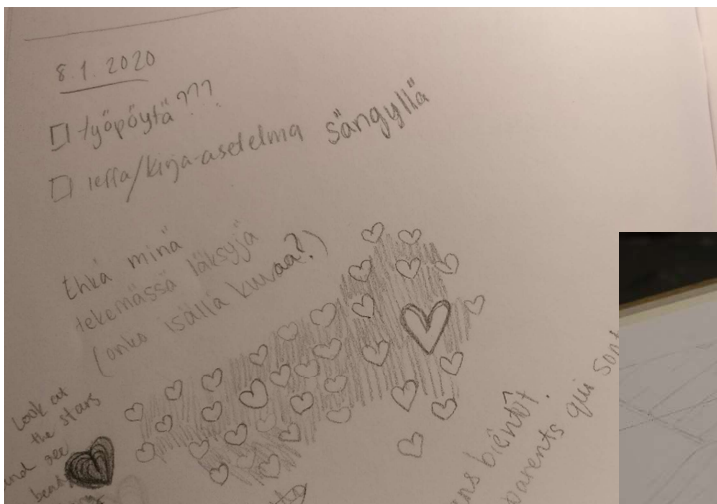

Viimeiseksi tekemäni työ on kuva minusta meidän mökkimme laiturilla. Kun olin suunnittelemassa koulutyömaalaustani, ajatuksena oli, että olisin siinä itse. Koska luovuin mökkiaiheesta, halusin jotenkin toisella tavalla itseni mukaan teoksiini. Toinen kriteeri oli, että näkymä on ulkoa. Tämä työ ei kylläkään ole ihan suoraan "elämän pieni ilo", mutta tässä kyllä yhdistyy rauhallisuus ja luonto, molemmat asioita, jotka koen tärkeänä jokapäiväisessä elämässäni.

Miksi en vain tulostanut ottamiani kuvia ja pistänyt niitä kehyksiin? Ensinäkin, halusin nimenomaan maalata. Tämän lisäksi koin, että kuvat eivät sinänsä ole kovin kummoisia, mutta muistot, jotka kuviin liittyvät sekä ajatus niiden arvokkuudesta tulisi parhaiten esille maalaamalla. Tarkkasilmäisimmät voivat myös huomata, että muutamia taiteellisia vapauksia on otettu joidenkin maalausten kohdalla.

Muita arkistokuvia töherryksillä höystettynä.

Valmiin teoksen kuvaus ja arviointi

Olen tyytyväinen teoksiini. Sarja on yhtenäinen värimaailmaltaan ja kultaiset koristeelliset kehykset tuovat haluamaani kontrastia arkisiin iloihin elämässä. Mielestäni on hauskaa, että kehyksillä on suurempikin tarkoitus kuin vain kehystä töitäni. Kultaiset koristeelliset kehykset olivat alun alkaen mielessäni, ja koen ne ehdottoman tärkeäksi työni aiheen puolesta. Päätötyöprosessista opin itsestäni taiteilijana. Erityisesti sen, mitä minä haluan teoksiltani. Kuten aiemmin mainitsinkin, taiteellinen itseilmaisuus tarkoittaa minulle vapautta ja vapautteen yhdistän suuripiirteisyyden ja epätäydellisyyden sekä määrittelemättä olemisen.

Pidän töistäni kovasti, mutta ne eivät oikeastaan kuvaa itseäni taiteilijana. Alitajunnassani mietin myös, että mitä joku muu tulee tästä ajattelemaan. Tämä ajatteluprosessi oli taustalla jokaisessa valinnassani. En ehkä täysin nauttinut jokaisesta hetkestä. Jos en esimerkiksi saanut mittasuhteita oikein, turhauduin ja teki mieli heittää koko työ roskiin. Ehkä se ei itseäni olisi häirinnyt, mutta kuvittelin, että joku muu ei välttämättä pidä siitä. Tämä on vastoin sitä, mitä rakastan taiteessa: vapautta.

Olin nähnyt somessa kaikenlaisia taiteilijoita, joilla ei näytä olevan mitään vaikeuksia mittasuhteiden tai mielikuvituksen kanssa. Tämähän ei ole koko totuus. Huipputaiteilijatkin ovat aloittaneet nollasta ja ovat vain sitkeästi jatkaneet eteenpäin. Pitkäjänteinen työ tuottaa tuloksia. Seuraavaksi kun otan paperin ja kynän esille, yritän hellittää pelkoani epäonnistumisesta. Koitan nauttia prosessista ja hellittää omaa tuomitsevaa katsettani. Joskus omassa elämässäkin tuntuu, että yrittää elää muita miellyttäen,

eikä aina ajattele asiaa omin silmin. Tämä ei tuota ollenkaan onnellisuutta itselle, vaan olo on riittämätön ja voimaton. Uskon, että jos pääsen tästä taiteellisesta kynnyksestäni yli, se voi heijastua muuhunkin elämässäni. Vaikka teokseni eivät ole ehkä kuvaus omasta taiteellisesta mieltymyksestäni, ilman tätä projektia en olisi tullut ajatelleeksi näitä asioita. Muutos lähtee tilanteen tiedostamisesta. Olen tästä syystä erityisen ylpeä päättötyöstäni.

Valmiit työt:

